

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 30. november 2005 (01.12)
(OR. en)**

**14469/4/05
REV 4**

LIMITE

**JAI 423
ECOFIN 353
TRANS 234
RELEX 639
ECO 136
PESC 1010
COTER 72
COSDP 810
PROCIV 174
ENER 172
ATO 103**

NOTE

fra: formandskabet og antiterrorkoordinatoren

til: Rådet/Det Europæiske Råd

Tidl. dok. nr.: 14469/3/05 REV 3 JAI 423 ECOFIN 353 TRANS 234 RELEX 639 ECO 136
PESC 1010 COTER 72 COSDP 810 PROCIV 174 ENER 172 ATO 103

Vedr.: Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi

Dette dokument fremsendes til Rådet med henblik på godkendelse og vil derefter blive forelagt Det Europæiske Råd til vedtagelse.

* * *

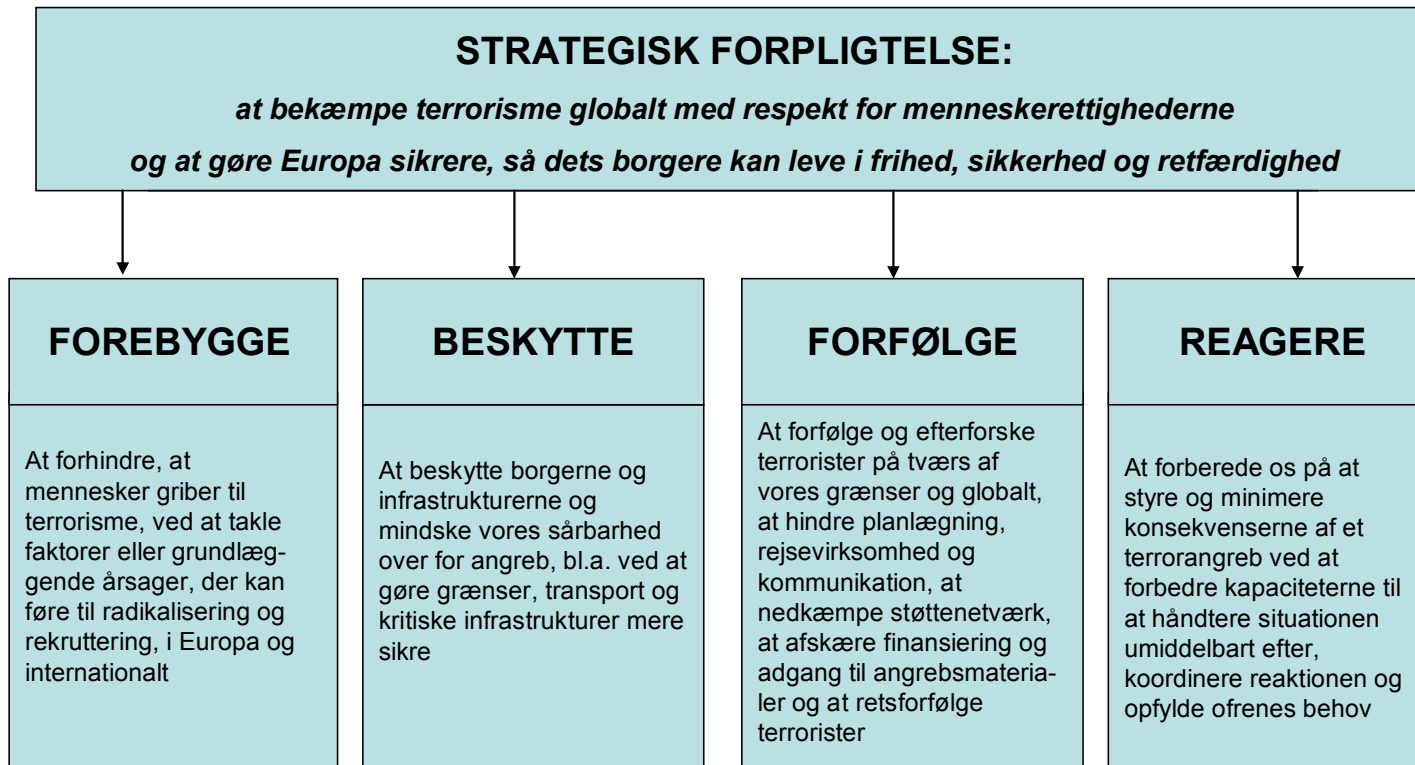
DEN EUROPÆISKE UNIONS TERRORBEKÆMPELSESSTRATEGI

FOREBYGGE BESKYTTE FORFØLGE REAGERE

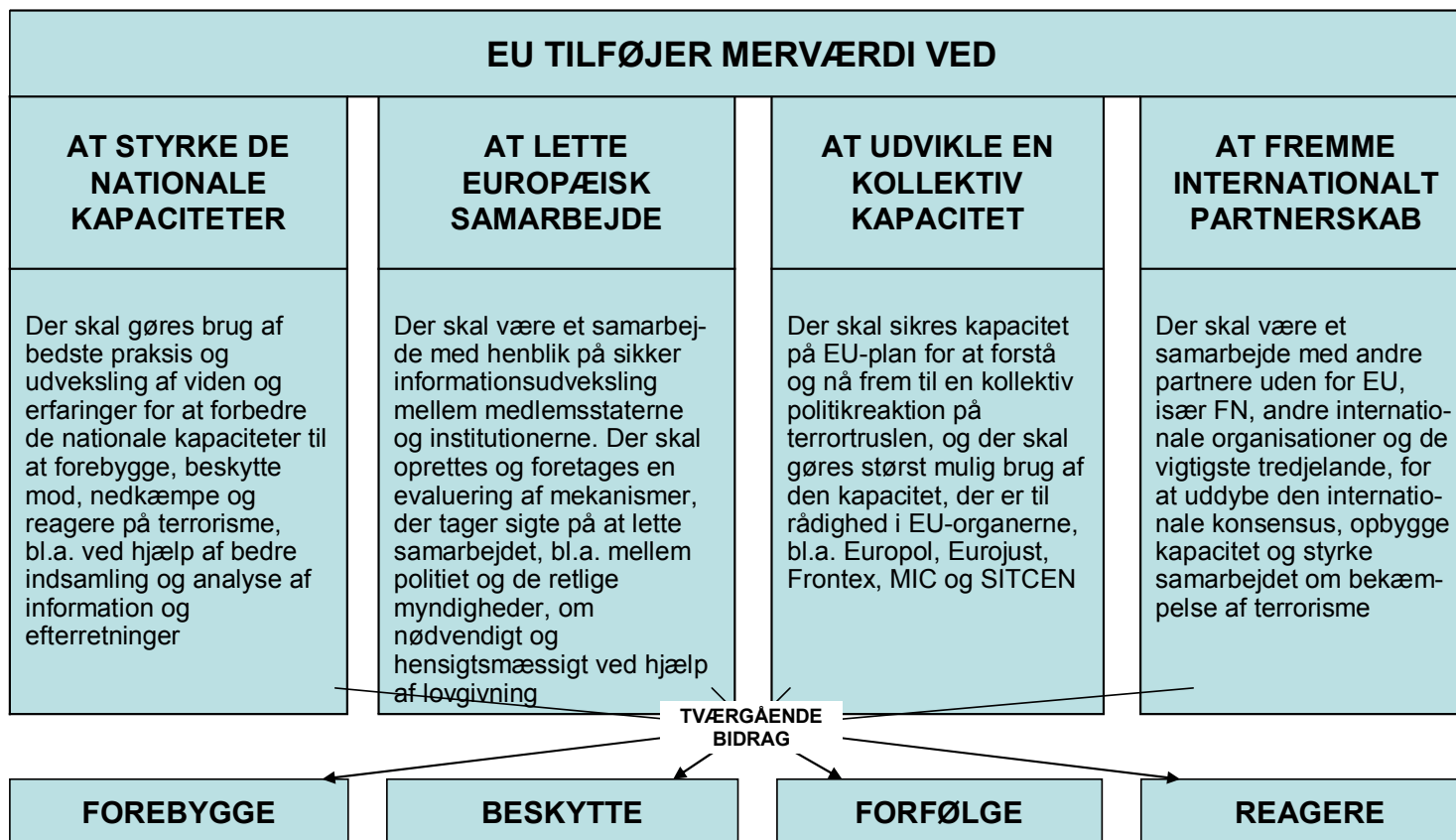
Den Europæiske Unions strategiske forpligtelse:

*at bekæmpe terrorisme globalt med respekt for menneskerettighederne
og at gøre Europa sikrere, så dets borgere kan leve i et område med frihed, sikkerhed
og retfærdighed*

EU's terrorbekæmpelsesstrategi omfatter fire søjler, der er i overensstemmelse med dets strategiske forpligtelse:

**Medlemsstaterne har det primære ansvar for at bekæmpe terrorisme.
EU kan tilføje merværdi på fire vigtige måder:**

EU bør forfølge sine mål på en demokratisk og ansvarlig måde. Det er af afgørende betydning, at der er politisk kontrol med strategien og regelmæssig opfølgning:

DET EUROPÆISKE RÅD: POLITISK KONTROL

POLITISK DIALOG PÅ HØJT PLAN OM TERRORISMEBEKÆMPELSE
RÅDET – EUROPA-PARLAMENTET – KOMMISSIONEN
Et møde under hvert formandskab for at sikre interinstitutionel styring

COREPER: overvågning af fremskridtet under strategiens fire søjler
Skal regelmæssigt følges op og holdes ajour af
antiterrorkoordinatoren og Kommissionen

FOREBYGGE

BESKYTTE

FORFØLGE

REAGERE

EU'S TERRORBEKÆMPELSESSTRATEGI

FOREBYGGE

BESKYTTE

FORFØLGE

REAGERE

STRATEGISK FORPLIGTELSE

At bekæmpe terrorisme globalt med respekt for menneskerettighederne og at gøre Europa sikrere, så dets borgere kan leve i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed

INDLEDNING

1. Terrorismen udgør en trussel mod alle stater og alle mennesker. Terrorismen udgør en alvorlig trussel mod vores sikkerhed, for vores demokratiske samfunds værdier og for vores borgeres rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ved at være rettet vilkårligt mod uskyldige mennesker. Terrorismen er en forbrydelse, der under ingen omstændigheder kan retfærdiggøres.
2. EU er et område med stadig større åbenhed, hvor de interne og eksterne sikkerhedsaspekter hænger nøje sammen. Det er et område med stigende indbyrdes afhængighed, der tillader fri bevægelighed for mennesker, idéer, teknologi og ressourcer. Det er et miljø, som misbruges af terrorister til at forfølge deres mål. En fælles og kollektiv europæisk indsats i en solidarisk ånd er derfor absolut nødvendig for at bekæmpe terrorismen.
3. De fire søjler i EU's terrorbekæmpelsesstrategi – forebygge, beskytte, forfølge og reagere – er udtryk for en omfattende reaktion på den internationale terrortrussel og står i et rimeligt forhold til denne. Strategien kræver arbejde på nationalt, europæisk og internationalt plan for at mindske terrortruslen og gøre os mindre sårbare over for angreb. Strategien opstiller vores mål, der er at forhindre rekruttering af nye terrorister, at beskytte potentielle mål bedre, at forfølge og efterforske medlemmer af eksisterende netværk og at forbedre vores kapacitet til at reagere på terrorangreb og håndtere følgerne heraf. Denne strategi udgør indledningen på næste fase af det arbejdsprogram, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i marts 2004 efter bombeattentaterne i Madrid.

4. EU's rolle i verden går som et horisontalt træk igennem de fire søjler i strategien. Som omhandlet i den europæiske sikkerhedsstrategi tager EU gennem sin optræden udadtil et ansvar for at bidrage til den globale sikkerhed og skabe en sikrere verden. Ved at handle gennem og sammen med FN og andre internationale eller regionale organisationer vil EU arbejde på at skabe international konsensus og fremme internationale normer for terrorismebekæmpelse. EU vil fremme FN's bestræbelser på at opstille en global strategi for bekæmpelse af terrorisme. En fortsat høj prioritering af terrorismebekæmpelse i dialogen med de vigtigste partnerlande, bl.a. USA, vil også være en central del af den europæiske tilgang.
5. I betragtning af, at den nuværende internationale terrortrussel berører og har rødder i mange dele af verden uden for EU's grænser, er det af vital betydning at samarbejde med og yde bistand til prioriterede tredjelande – bl.a. i Nordafrika, Mellemøsten og Sydøstasien. Endelig er konfliktløsning og fremme af god regeringsførelse og demokrati væsentlige elementer i strategien som led i dialogen og alliancen mellem kulturer, trosretninger og civilisationer, med det formål at takle de motivations- og strukturfaktorer, der ligger til grund for radikaliserings.

FOREBYGGE

6. For at hindre mennesker i at gribe til terrorisme og sørge for, at der ikke bliver nogen næste generation af terrorister, har EU vedtaget en omfattende strategi og handlingsplan til bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister. Denne strategi fokuserer på at bekæmpe radikaliserings og rekruttering til terrorgrupper såsom al-Qaeda og de grupper, den giver inspiration til, da denne form for terrorisme i øjeblikket udgør den største trussel mod EU.
7. Terrorismen kan aldrig retfærdiggøres. Undskyldninger eller straffrihed for terrorhandlinger kan ikke accepteres. Langt de fleste europæere, uanset tro, accepterer ikke ekstremistiske ideologier. Selv blandt det lille antal, der gør, griber kun få til terrorisme. Beslutningen om at blive involveret i terrorisme er forskellig fra det ene menneske til det andet, selv om motiverne bag en sådan beslutning ofte ligner hinanden. Vi er nødt til at identificere med hvilke metoder, med hvilken propaganda og under hvilke forhold, mennesker drages ind i terrorisme, og dernæst sætte ind på at bekæmpe dem.

8. Bekæmpelse af radikaliserings og af rekruttering af terrorister er en udfordring, som det primært er medlemsstaternes opgave at tage op på nationalt, regionalt og lokalt plan. EU's arbejde på dette område, herunder Kommissionens bidrag, kan imidlertid udgøre et vigtigt grundlag for at hjælpe med til at koordinere de nationale politikker, udveksle information og fastlægge god praksis. Men udfordringen er for stor for regeringerne alene og kræver, at alle befolkninger i og uden for Europa engagerer sig fuldt ud.
9. Et menneske skal tage praktiske skridt for at blive involveret i terrorisme. Muligheden for at udmønte idéer i praksis er blevet meget større som følge af globaliseringen: det er blevet lettere at rejse og at overføre penge og kommunikation – bl.a. via internettet – og der er dermed blevet lettere adgang til radikale idéer og træning. Vi er nødt til at identificere sådan adfærd, f.eks. ved hjælp af nærpolti og overvågning af rejser til konfliktområder. Vi er også nødt til at nedkæmpe sådan adfærd ved at begrænse dem, der spiller en rolle i radikaliserings, i deres aktiviteter, ved at hindre adgang til terroristtræning, ved at etablere et solidt lovgrundlag for at hindre tilskyndelse til terror og rekruttering af nye terrorister og ved at undersøge, hvordan vi kan hindre rekruttering af terrorister via internettet.
10. Udbredelsen af et særligt ekstremistisk verdenssyn får enkeltpersoner til at overveje og retfærdiggøre vold. I forbindelse med den seneste terrorbølge f.eks. har propaganda spillet en central rolle, en propaganda, der forvansker konflikter over hele verden og præsenterer dem som et angiveligt bevis på sammenstød mellem Vesten og islam. For at takle disse problemer er vi nødt til at sørge for, at den almindelige mening får overhånd over ekstremistiske meninger, ved at engagere civilsamfundet og trossamfund, der afviser terroristers og ekstremisters idéer og tilskyndelser til vold. Og vi er nødt til at komme mere effektivt igennem med vores eget budskab for at ændre opfattelsen af de nationale og europæiske politikker. Vi må også sørge for, at vores egne politikker ikke øger splittelsen. Udarbejdelsen af et ikke-følelsesbetonet katalog med henblik på en debat om problemerne vil understøtte dette arbejde.

11. Der er en række samfundsforhold, der kan skabe et klima, hvor enkeltpersoner lettere bliver radikaliseret. Blandt sådanne forhold kan nævnes dårlig eller autokratisk regeringsførelse, hurtig, men ukontrolleret modernisering og mangel på politiske eller økonomiske udsigter og uddannelsesmuligheder. Disse faktorer er ikke til stede i EU generelt, men de kan være det i visse befolkningssegmenter. For at løse dette problem er vi uden for EU nødt til i endnu højere grad at fremme god regeringsførelse, menneskerettighederne, demokrati samt uddannelse og økonomisk velstand og engagere os i konfliktløsning. Vi må endvidere målrette indsatsen mod ulighed og forskelsbehandling, hvor sådan findes, og fremme dialog mellem kulturerne og integration på lang sigt, hvor det er relevant.
12. Radikalisering og rekruttering er et internationalt fænomen. Der er meget, vi kan gøre sammen med vores partnere i resten af verden for at hjælpe dem med at bekæmpe radikaliserings, bl.a. ved hjælp af samarbejds- og bistandsprogrammer med tredjelande og arbejde i internationale organisationer.
13. De vigtigste prioriteter inden for søjlen "forebygge" er:
 - at udvikle fælles tilgange for at identificere og takle problemadfærd, især misbrug af internettet
 - at takle tilskyndelse til terror og rekruttering af nye terrorister i nøglemiljøer som f.eks. i fængsler, i religionsskoler og på steder, hvor folk udøver deres tro, navnlig ved at gennemføre lovgivning der gør sådan adfærd strafbar
 - at udvikle en medie- og kommunikationsstrategi for bedre at forklare EU's politikker
 - at fremme god regeringsførelse, demokrati, uddannelse og økonomisk velstand ved hjælp af bistandsprogrammer iværksat af Fællesskabet og medlemsstaterne
 - at etablere en tværkulturel dialog i og uden for EU
 - at udarbejde et ikke-følelsesbetonet katalog med henblik på en debat om problemerne
 - at fortsætte med at foretage undersøgelser og udveksle analyser og erfaringer for at øge vores forståelse af problemerne og udvikle politikreaktioner.

BESKYTTE

14. Beskyttelse af en vigtig del af vores terrorbekæmpelsesstrategi. Vi skal forsvare vigtige mål bedre ved at gøre dem mindre sårbare over for angreb og også ved at mindske virkningerne af et angreb.
15. Mens medlemsstaterne har det primære ansvar for at forbedre beskyttelsen af vigtige mål, kræver den indbyrdes afhængighed mellem grænsesikkerhed, transport og andre grænseoverskridende infrastrukturer en effektiv og kollektiv EU-indsats. På områder, hvor der stadig findes sikkerhedsordninger på EU-plan, f.eks. inden for grænse- og transportsikkerhed, har EU og især Kommissionen spillet en væsentlig rolle med hensyn til at højne standarden. Yderligere arbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes med støtte fra EU-institutionerne vil skabe en vigtig ramme, inden for hvilken medlemsstaterne kan koordinere deres politikker, udveksle information om reaktioner på nationalt plan, fastlægge god praksis og arbejde sammen om at udvikle nye idéer.
16. Vi er nødt til at øge beskyttelsen af vores ydre grænser for at gøre det sværere for kendte eller formodede terrorister at rejse ind i eller operere i EU. Bedre teknologi, både hvad angår registrering og udveksling af passageroplysninger, og medtagelsen af biometriske oplysninger i identitets- og rejsedokumenter vil øge effektiviteten af vores grænsekontrol og skabe større sikkerhed for vores borgere. Det Europæiske Grænseagentur (Frontex) har en rolle at spille, nemlig at foretage risikovurderinger som led i bestræbelserne på at forstærke kontrollen med og overvågningen af EU's ydre grænser. Indførelsen af visuminformationssystemet og anden generation af Schengen-informationssystemet vil sikre, at myndighederne kan udveksle og få adgang til oplysninger og om nødvendigt nægte adgang til Schengen-området.
17. Vi må også arbejde kollektivt for at højne standarden inden for transportsikkerhed. Vi skal øge beskyttelsen af lufthavne og havne og flysikkerheden for at hindre terrorangreb og sætte ind over for sårbarheden af den interne og eksterne transport. Disse foranstaltninger vil blive

udviklet ved hjælp af en kombination af specifikke vurderinger af trusler og sårbarhed, gennemførelse af vedtagen EU-lovgivning om luftfartssikkerhed og maritim sikring og enighed om at ændre EU-lovgivningen om luftfartssikkerhed. Der er også basis for at samarbejde om at øge vej- og jernbanesikkerheden. For at støtte arbejdet på alle disse områder bør EU's forsknings- og udviklingspolitik, herunder Kommissionens FoU-programmer, fortsætte med at satse på sikkerhedsrelateret forskning i forbindelse med terrorisme.

18. Det er absolut nødvendigt, at man i hele Europa gør kritiske infrastrukturer mindre sårbare over for fysiske og elektroniske angreb. For at øge vores beskyttelse yderligere er vi blevet enige om at udarbejde et arbejdsprogram, der tager sigte på at forbedre beskyttelsen af kritiske infrastrukturer i hele Europa. Vi vil fortsætte arbejdet i den henseende og udvikle en tilgang, der dækker alle risici og prioriterer terrortruslen højt.
19. Vi skal også sørge for, at vores kollektive arbejde og især EU's forskningsbestræbelser bidrager til at udvikle metoder, der kan bruges til at beskytte befærdede steder og andre bløde mål mod angreb.
20. Internationalt skal vi arbejde sammen med partnere og internationale organisationer om transportsikkerhed og ikke-spredning af CBRN-materialer og håndvåben og lette våben samt yde prioriterede tredjelands teknisk bistand på området beskyttende sikkerhed som led i vores bredere programmer for teknisk og faglig bistand.
21. De vigtigste prioriteter inden for søjlen "beskytte" er
 - at forbedre sikkerheden i forbindelse med EU-pas ved at indføre biometri
 - at indføre visuminformationssystemet (VIS) og anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)
 - at udarbejde en effektiv risikoanalyse af EU's ydre grænser gennem Frontex
 - at gennemføre vedtagne fælles normer for sikkerheden inden for civil luftfart, i havne og inden for søtransport
 - at vedtage et europæisk program til beskyttelse af kritiske infrastrukturer
 - at gøre bedst mulig brug af forskningen på EU- og EF-plan.

FORFØLGE

22. Vi vil yderligere styrke og gennemføre vores forpligtelser til at nedkæmpe terrorvirksomhed og forfølge terrorister over grænserne. Vores mål er at hindre planlægning af terrorhandlinger, nedkæmpe terroristnet og rekrutteringsvirksomhed, lukke af for finansiering af terrorister og deres adgang til materialer og retsforfølge terrorister, samtidig med at vi fortsætter med at respektere menneskerettighederne og folkeretten.
23. Som vedtaget i Haag-programmet skal medlemsstaterne, når de opretholder deres egen sikkerhed, også fokusere på sikkerheden i EU som helhed. EU vil støtte medlemsstaternes bestræbelser på at nedkæmpe terrorister ved at tilskynde til udveksling af information og efterretninger mellem dem, ved at foretage fælles trusselsanalyser og ved at styrke det operationelle samarbejde om retshåndhævelse.
24. På nationalt plan skal de kompetente myndigheder have de nødvendige redskaber til at indsamle og analysere efterretninger og til at forfølge og efterforske terrorister, hvilket kræver, at medlemsstaterne ajourfører deres politiske strategi og lovgivning, hvor det er nødvendigt. Vores fælles mål er i den forbindelse at følge op på og tage fuldt hensyn til de henstillinger, der bliver fremsat under EU's peer-review-proces. Medlemsstaterne aflægger rapport om, hvordan de har forbedret deres nationale kapaciteter og materiel på baggrund af disse henstillinger.
25. Det er af afgørende betydning for udformningen af fælles politikker som reaktion på en trussel, at man når frem til en fælles forståelse af truslen. Det Fælles Situationscenters vurderinger, der er baseret på bidrag fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenester og Europol, bør fortsat ligge til grund for beslutninger på alle EU's politikområder.

26. Instrumenter som f.eks. den europæiske arrestordre viser sig at være vigtige redskaber i arbejdet med at forfølge og efterforske terrorister på tværs af grænserne. Der bør nu gives prioritet til andre konkrete foranstaltninger for at udmønte princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser i praksis. En vigtig foranstaltning er den europæiske bevissikringskendelse, der vil gøre det muligt for medlemsstaterne at skaffe beviser fra andre EU-medlemsstater som hjælp til at domfælde terrorister. Medlemsstaterne bør også forbedre det praktiske samarbejde og informationsudvekslingen mellem politiet og de retlige myndigheder yderligere, især gennem Europol og Eurojust. Endvidere bør der om nødvendigt etableres fælles efterforskningshold med henblik på grænseoverskridende efterforskninger. Det vil være vigtigt at foretage evalueringer af gennemførelsen af lovforanstaltninger, og de vil komme til at danne grundlag for det videre arbejde; medlemsstaterne bør sørge for, at de gennemfører vedtagne EU-foranstaltninger og ratificerer relevante internationale traktater og konventioner med det formål at sikre en passende lovgivningsmæssig reaktion på truslen.
27. Et andet vigtigt skridt for at komme fra det nuværende ad hoc-system til systematisk politisamarbejde vil være at udvikle princippet om tilgængelig retshåndhævelsesinformation og at udmønte det i praksis. Endvidere skulle udviklingen af nye it-systemer såsom visuminformationssystemet og næste generation af Schengen-informationssystemet – uden at tilsidesætte databeskyttelse – give de myndigheder, der er ansvarlige for den interne sikkerhed, bedre adgang og dermed udvide det informationsgrundlag, de har til rådighed. Det bør endvidere overvejes at opstille fælles strategier for udveksling af oplysninger om potentielle terrorister og enkeltpersoner, der udvises for terrorismerelaterede lovovertrædelser.
28. Terrorister skal også fratages de midler, de bruger til deres angreb – både direkte (f.eks. våben og sprængstoffer) og indirekte (f.eks. falske dokumenter, der muliggør rejse og ophold i ubemærket). Deres evne til at kommunikere og planlægge uden at blive afsløret bør hindres ved hjælp af foranstaltninger som f.eks. opbevaring af telekommunikationsdata. De skal også så vidt muligt fratages de muligheder, som internettet giver, til at kommunikere og udbrede teknisk ekspertise i relation til terrorisme.

29. Indsatsen for at skabe et fjendtligt klima for terroristerne at operere i indebærer, at man også er nødt til at takle finansiering af terrorisme. EU har allerede indført bestemmelser om indefrysning af terroristers aktiver. Næste etape er at gennemføre EU-lovgivningen om hvidvaskning og kontantoverførsler og blive enige om at tage skridt til at hindre terroristers (telegrafiske) pengeoverførsler. Endvidere er det fortsat en prioritet at takle misbruget af nonprofit-sektoren. Vi må endvidere sikre, at økonomisk efterforskning er en integrerende del af enhver terrorismeefterforskning. Disse og andre foranstaltninger, der bygger på Den Finansielle Aktionsgruppes henstillinger, er en del af EU's omfattende strategi for bekæmpelse af terrorismefinansiering, der er en særskilt strategi. Der er for tiden ved at blive foretaget en revision af EU's indsats for bekæmpelse af terrorismefinansiering for at sikre, at strategien er ajourført.
30. Den terrortrussel, Europa står over for, har for en stor dels vedkommende sin oprindelse uden for EU-søjlen. 'Forfølgelsen' skal derfor også have en global dimension. EU vil arbejde på at styrke den internationale konsensus gennem FN og andre internationale organer og gennem dialog og aftaler (der også skal omfatte bestemmelser om terrorismebekæmpelse) med de vigtigste partnere, og vil arbejde for enighed om en generel FN-konvention om bekæmpelse af terrorisme, Der vil blive ydet bistand til prioriterede lande for at hjælpe dem med at indføre og gennemføre de nødvendige mekanismer til at nedkæmpe terrorisme i koordination med andre bidragydere arbejde.
31. De vigtigste prioriteter inden for søjlen "forfølge" er:
- at styrke den nationale kapacitet til at bekæmpe terrorismen i lyset af de henstillinger, der fremsættes i forbindelse med peer-review af nationale terrorbekæmpelsesordninger
 - i fuldt omfang at udnytte Europol og Eurojust for at lette politisamarbejdet og det retlige samarbejde og at fortsætte med at inddrage Det Fælles Situationscenters trusselsvurderinger i udformningen af terrorbekæmpelsespolitikken
 - at udbygge den fælles anerkendelse af retsafgørelser yderligere, bl.a. ved at vedtage den europæiske bevissikringskendelse
 - at sikre fuld gennemførelse og evaluering af eksisterende lovgivning og ratificering af de relevante internationale traktater og konventioner
 - at udvikle princippet om tilgængelig retshåndhævelsesinformation
 - at takle terroristers adgang til våben og sprængstoffer, lige fra ingredienser til hjemmelavede sprængstoffer til nukleart, radiologisk, biologisk og kemisk materiale

- at takle terrorismefinansiering, bl.a. ved at gennemføre vedtagen lovgivning, arbejde for at forebygge misbrug af nonprofit-sektoren og tage EU's samlede indsats på dette område op til revision
- at yde teknisk bistand med henblik på at øge kapaciteten i prioriterede tredjelande.

REAGERE

32. Vi kan ikke helt fjerne risikoen for terrorangreb. Vi er nødt til at kunne håndtere angreb, når de finder sted, og erkende, at angreb kan have virkninger på tværs af EU's grænser. Reaktionen på en hændelse vil ofte være nogenlunde den samme, uanset om der er tale om en naturkatastrofe eller en teknologisk eller menneskeskabt katastrofe, og de reaktionsordninger, der indføres for at håndtere følgerne af naturkatastrofer, kan derfor også bruges til at mindske virkningerne for borgerne i tiden umiddelbart efter et terrorangreb. Vi bør i vores reaktion på sådanne hændelser gøre fuld brug af de eksisterende strukturer, herunder civilbeskyttelsesordningen, som EU har udviklet for at reagere på andre større europæiske og internationale kriser, og koordinere reaktionen med den indsats, der gøres af andre involverede internationale organisationer.
33. I tilfælde af en hændelse med grænseoverskridende virkninger vil der være behov for hurtig udveksling af operationel og politikinformation, mediekoordination og gensidig operationel støtte med alle disponible midler, herunder militære ressourcer. EU's evne til at optræde konsekvent eller kollektivt vil også være af afgørende betydning for en effektiv reaktion. Udviklingen af EU-krisekoordinationsordninger, understøttet af de nødvendige operationelle procedurer, vil hjælpe med til at sikre sammenhæng i EU's reaktion på terrorangreb.
34. Medlemsstaterne fører an, når det drejer sig om at reagere i en nødsituation som følge af en terrorhandling på deres område. Der er ikke desto mindre stadig behov for at sikre, at EU kollektivt – med støtte fra EU-institutionerne, herunder Kommissionen – har kapacitet til at reagere i solidaritet på en ekstrem nødsituation, der kan være for overvældende for en enkelt medlemsstats ressourcer og kan anses for at udgøre en alvorlig risiko for EU som helhed. En gennemgang og revision af den nuværende ramme for gensidig støtte – Fællesskabets civilbeskyttelsesordning – er af stor betydning for at sikre denne beskyttelse.

35. Udviklingen af en risikobaseret tilgang til kapacitetsvurdering – med fokus på at forberede sig på de hændelser, der anses for mest sandsynlige, og som vil få de største virkninger – vil betyde, at medlemsstaterne kan udvikle deres kapaciteter til at reagere i en nødsituation. Den fælles EU-database over de ressourcer og aktiver, som medlemsstaterne eventuelt kan bidrage med i tilfælde af nødsituationer i andre medlemsstater eller i tredjelande, supplerer dette arbejde.
36. Solidaritet med og bistand og kompensation til ofre for terrorisme og deres familier er en integrerende del af reaktionen på terrorisme på nationalt og europæisk plan. Medlemsstaterne bør sikre, at der er passende kompensation til rådighed for ofrene. Kommissionen vil – ved udveksling af bedste praksis for så vidt angår nationale ordninger og ved etablering af kontakt mellem nationale sammenslutninger af ofre – gøre det muligt for EU at tage skridt til at øge støtten til dem, der er hårdest ramt af terrorangreb.
37. Internationalt er der behov for at yde bistand til EU-borgere i tredjelande og for at beskytte og bistå vores militære og civile aktiver i forbindelse med EU's krisestyringsoperationer. Vi bør også sørge for, at vores arbejde med, hvordan vi skal reagere på katastrofer, koordineres nøje med det tilsvarende arbejde i internationale organisationer og især FN. Endelig skal EU's tekniske bistand til prioriterede tredjelande også tage højde for bistand til håndtering af følgerne af terrorangreb.
38. De vigtigste prioriteter under søjlen "reagere" er
- at vedtage EU-krisekoordinationsordninger og operationelle procedurer til støtte herfor
 - at revidere lovgivningen om Fællesskabets civilbeskyttelsesordning
 - at udvikle risikovurdering som et redskab til støtte for opbygning af kapaciteter til reaktion på et angreb
 - at forbedre koordinationen med internationale organisationer med hensyn til håndtering af reaktionen på terrorangreb og andre katastrofer
 - at udveksle den bedste praksis og formulere en politik for ydelse af bistand til ofre for terrorisme og deres familier.

DEMOKRATISK ANSVARLIGHED

39. Det Europæiske Råd vil hvert halve år gøre status over fremskridtene med strategien.
 40. En gang i løbet af hvert formandskab og forud for Det Europæiske Råds status vil en politisk dialog på højt plan om terrorismebekæmpelse samle Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet for at give de tre institutioner mulighed for at se på fremskridtene sammen og fremme åbenhed og ligevægt i EU's politik.
 41. Denne strategi vil blive suppleret med en detaljeret handlingsplan, der skal omhandle alle de relevante foranstaltninger under de fire søjler i denne strategi. Dermed vil De Faste Repræsentanters Komité med jævne mellemrum nøje kunne overvåge fremskridtene med en regelmæssig opfølgning og opdatering fra antiterrorkoordinatoren og Kommissionen.
-